

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 196

гр. Перник, 12.10.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в закрито заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ

като разглежда докладваното от КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ Търговско дело № 20221700900070 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Постъпила е искова молба от Д. Д. И., в качеството на синдик на МЕДИКОМ ООД - в несъстоятелност, ЕИК: 831594174 /уточнена с молба вх. № 1887/28.03.2023г./ срещу В. Л. Л. и „МЕДИКОМ“ ООД - в несъстоятелност, с която по изложените в исковата молба обстоятелства е предявен главен иск с пр. осн. по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД и евентуални иски с пр. осн. чл. 647, ал.1, т.т. 1 и 6 от ТЗ за обявяване за недействителни спрямо кредиторите на несъстоятелността на МЕДИКОМ ООД - в несъстоятелност разпоредителните действия извършени от дружеството, в резултат на което ответникът В. Л. Л. е получил без валидно правно основание и се е обогатил неоснователно парични средства на обща стойност 39 848,83 лв., с което по непозволен начин е ощетено имуществото на „Медиком ООД - в несъстоятелност" и са увредени дружеството и неговите кредитори, както следва: 1. Получени и неотчетени аванси в размер на 4 500 лв. в периода 01.01.2014 г. - 31.12.2021 г.; 2. Изплатена сума в размер на 35 348,83 лв. на 22.12.2016 г., представена като „дивидент", както и кумулативно съединен осъдителен иск с пр. осн. чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД, вр. чл. 649, ал. 2 ТЗ за осъждане на ответника да заплати /върне/ получените без основание парични средства на обща стойност 39 848,83 лв. в патримониума на дружеството и масата на несъстоятелността за попълването ѝ, ведно със законната лихва в размер на 8 357,18 лв. за периода от 19.11.2020 г. до исковата молба. С исковата молба са представени документи с искане за приемане като доказателства по делото и док. искане по чл. 190 ГПК ответникът В. Л. Л. да бъде задължен да представи всички намиращи се у него документи, касаещи основанието за изплащане и размера на процесните парични средства, които е получил от Дружеството „МЕДИКОМ“ ООД.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът В. Л. Л. по подробни доводи и съображения оспорвапредявените иски като процесуално недопустими и по същество неоснователни. Предявените иски са недопустими поради процесуалното качество на синдика: синдикът не е овластен да предявява иски по чл.чл. 45, 55, 59 ЗЗД, а само иски

по чл. 645-647 ТЗ и чл. 135 ЗЗД - предвид ясната и ограничителна разпоредба на чл. 649, ал. 1 ТЗ. Недопустимо е и предявяването от синдика на иск за отмЯ. на решенията на общото събрание на съдружниците - той не разполага с такива правомощия по ТЗ. Възражава, че правото на иск е погасено поради настъпила погасителна давност, на основание чл. 647, ал.1 ТЗ, тъй като началната дата на неплатежоспособността е 31.08.2021 г. и 2-год. срок преди това е 31.08.2019 г. и щом плащането е преди тази дата, то е настъпила погасителната давност и правото на иск е погасено; правото на иск и материалното право е погасено по давност поради изтекла петгодишна давност от датата на плащането, на основание чл. 110 ЗЗД, защото плащането е извършено на 22.12.2016 г. и 5-год. срок е изтекъл на 22.12.2021 г. Затова предявения след тази дата иск е погасен по давност. Оспорва задълженията за претендираните суми по основание и по размер като относно твърдението за изплатен служебен аванс от 4500 лв. твърди, че липсват такива плащания, не са извършвани и не са дължими и това се установява от представените от ищеца доказателства представената като доказателство тройна ССЕ по в.т.д.№ 208/2022 г. на САС. Същевременно от заключението е видно, че ответникът В. Л. е предоставил лични средства на дружеството в размер на 1959,99 лв. към 30.11.2021 г. Затова прави възражение за прихващане в следния смисъл: ако се приеме, че претенцията за парично вземане срещу В. Л. Л. е основателна, то моли да бъде прихваната с паричното задължение на дружеството към него до размера на по-малката от двете суми. Относно претендираната сума от 35 348,83 лв., за която се твърди че е изплатена на 22.12.2016 г. с основание „дивидент“ счита, че такава сума ответникът не дължи на дружеството на посочените в исковата молба основания, както и че претенцията е погасена по давност, на основание чл. 110 ЗЗД. Оспорва основателността на този иск и твърди, че липсва задължение за тази сума (35 348,83 лв.) и че дружеството не се е обединило с нея, защото е разполагало с достатъчно средства да покрие задълженията си и да разпреди дивидент. Същевременно твърди, че между съдружниците, в т.ч. и кредиторите, са били разпределяни средства от приходите на дружеството в по-ранни периоди - 2004 г. до 208 г. Реално всички съдружници, включително и Н. Д. и И. Д., са получавали през тези периоди парични средства от дружеството, с които са закупили съсобствени между тях недвижими имоти - именно с изплатените им средства от дружеството, което е станало много по-рано и по общо съгласие на всички съдружници, в това число и на кредиторите. Дори и да е допустима исковата претенция за сумата от 35384,83 лв. и да бъде установено, че ответникът е получил претендираната сума на посочената дата, то оспорва тази претенция като неоснователна, защото ответникът е получил сумата на валидно правно основание като дивидент, който не е бил своевременно и надлежно разпределен преди това и му се дължи, тоест изплатен е на валидно и годно основание. В този смисъл и връзка, дори и ако през 2016 г. дружеството не е имало печалба за разпределение, то то е имало счетоводно неразпределена печалба от предишни периоди и няма пречка да изплати дивидент към съдружниците, в частност към ответника. Извършеното през 2016 г. счетоводно оформяне на разпределен дивидент е документирало реално извършен такъв преди това, както посочихме по-горе относно разпределянето на суми между всички съдружници и закупуването в съсобственост между тях на недвижимите имоти. Затова счита, че не е

получил нещо без основание, или на отпаднало основание, нито се е обогатил за сметка на дружеството, в което е участвал като съдружник наравно с кредиторите по несъстоятелността. Видно е от публикувания ГФО - счетоводен баланс за 2016 г., че към 31.12.2016 г. собственият капитал на дружеството е 34 000 лв., което надвишава задължението на дружеството по главница към кредитора Н. Д., при това след изплащането на неговия ликвидационен дял. За сумата от 4500 лв. твърди, че има доказателства от синдика за внасянето на сумата от В. Л., с което тази сума е погасена. Отделно от това, ответникът е внесъл допълнителни разходи във връзка с производството по несъстоятелност, но не е приет като кредитор, въпреки предявеното от него вземане (доказателства за плащането са представени в производството по несъстоятелност, с които синдикът следва да е запознат). Това, че не е приет като кредитор, не го лишава от правото да направи възражение за прихващане срещу парично задължение на дружеството към него. В този смисъл прави възражение за прихващане на насрещното му вземане към дружеството до размера на по-малката сума. Противопоставя се на приемането на заключението по т.д.№ 208/2022 г. на САС; противопоставя се на доказателственото искане по т. 8 от исковата молба за представяне на документи на основание чл. 190 ГПК като недопустимо и необосновано и неясно: не се посочва какви конкретни документи трябва да бъдат представени, а не може да се предявява най-абстрактно искане, без да има твърдение за конкретни доказателства; няма посочено обяснение за значението за спора и така, както е направено - не може и да има, защото няма твърдения за наличие на конкретен документ. С отговора са представени документи с искане за приемане като доказателства по делото, както и моли да се изиска за прилагане гр.д.№ 16787/2021 г. на СРС, 48-ми състав за установяване на момента на узнаването, както и за събраните доказателства във връзка с настоящия спор, както и във връзка с погасяване по давност на претенциите.

В срока по чл. 372, ал. 1 ГПК ищецът не е подал допълнителна искова молба по отговора на ответника В. Л. Л..

С определение № 93/03.05.2023г. по реда на чл. 374 ГПК са приети като доказателства по делото документите, представени с исковата молба и с отговора от ответника В. Л. Л. на искова молба, подробно описани в същите; допуснати са исканите от страните допустими и относими доказателства, като е уважено искането на ищеца по чл. 190 ГПК и на ответника да се изиска гр.д.№ 16787/2021 г. на СРС, 48-ми състав и съдът служебно е допуснал съдебно -икономическа експертиза за изследване на основанията за изплащане и размера на процесните парични средства, които ответникът В. Л. Л. е получил от Дружеството МЕДИКОМ ООД. С определение в с.з. на 12.07.2023 г. „МЕДИКОМ“ ООД - в несъстоятелност, с ЕИК: 831594174 е конституиран като съответник на първоначалния ответник В. Л. Л..

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК новоконституираният ответник „МЕДИКОМ“ ООД - в несъстоятелност по подробни доводи и съображения оспорва предявените искове като процесуално недопустими и по същество неоснователни. Предявените искове са недопустими поради процесуалното качество на синдика: синдикът не е овластен да

предявява искове по чл.чл. 45, 55, 59 ЗЗД, а само искове по чл. 645-647 ТЗ и чл. 135 ЗЗД - предвид ясната и ограничителна разпоредба на чл. 649, ал. 1 ТЗ. Предявените искове са недопустими като погасени по давност, на основание чл. 647, ал. 1, т. 6 ТЗ. Оспорва твърдението, че В. Л. Л. и Медиком ООД са свързани лица, като посочените разпоредби са неотносими. Възражава, че правото на иск е погасено поради настъпила погасителна давност, на основание чл. 647, ал.1 ТЗ, тъй като началната дата на неплатежоспособността е 31.08.2021 г. и 2-год. срок преди това е 31.08.2019 г. и щом плащането е преди тази дата, то е настъпила погасителната давност и правото на иск е погасено. Ответникът прави възражение за преклудирание на правото на иск по чл. 649 във връзка с чл. 634а ТЗ. Наред с това, ответникът възражава, че е настъпила общата погасителна давност, уредена в чл. 110 ЗЗД, тъй като плащането на сумата в размер на 35 348,83 лв. е извършено на основание решение на общото събрание на съдружниците от 27.10.2016 г. и е безспорно доказано и към 22.12.2016 г., то петгодишната погасителна давност за претендиране на тази сума е настъпила на 22.12.2021 г. Твърди, че искът е недопустим поради обстоятелството, че липсва една от предпоставките на иска- към датата на сделките да е налице предходен дълг на кредитор на дружеството, който да обоснове иска за обявяване на относителна недействителност на атакуваните сделки. Оспорва задълженията по претендираните суми по основание и размер. Невярно е твърдението в исковата молба, че дружеството не е изготвило счетоводен баланс към края на месеците 10/2013 г. и 04/2014 г., към които дати е настъпило прекратяване на членството на съдружниците- кредитори по несъстоятелността, защото синдикът признава, че такива са били представени в производството по техните претенции и следователно са били налице много преди началото на производството по несъстоятелност. Правно неиздържано е твърдението на синдика, че вземанията на съдружниците Н. Д. и И. Д.и били съдебно признати през периода 2014-2016 г., защото такива те са станали едва с влизане в сила на съдебното решение по техните претенции за изплащане на ликвидационен дял, тоест след постановяване на определението на ВКС през 2020 г. Дотогава стойността им е тази, която е в баланса на дружеството по аргумент от чл. 125 от ТЗ. Ето защо твърденията за „източване на дружеството“ са необосновани и неоснователни. Оспорва твърдението за момента на узнаването на разпоредителните действия едва след приемането на тройната ССЕ пред Софийския апелативен съд, защото синдикът не е участвала в това производство, а само кредиторите. Кредиторите имат информация за счетоводните операции още от исковото производство от 2014 г., с което са претендирали различен размер на ликвидационен дял от посочения в счетоводния баланс към съответните дати: 30.10.2013 и 30.04.2014 г. Оспорва претенциите във връзка с приетите вземания на кредиторите и твърди, че исковата претенция поначало би била допустима само и единствено ако е съобразена с размера на приетите вземания. Техният размер съгласно списъка на приетите вземания, изготвен и приложен по т.д.№53/2021 г. на ПОС е 117407,89 лв. и синдикът е обвързан от същия. По отношение на исковата претенция от 4500 лв. твърди, че тази сума е получена във връзка с дейността на дружеството, в което ответникът В. Л. Л. е съдружник, и че сумата е била възстановена напълно, за което прилагакато доказателства приходни касови ордери. След като няма увреждане на имуществото на

дружеството, предвид възстановяването на сумата, искът се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен. По отношение на исковата претенция от 35 348,83 лв. твърди, че посочената сума в размер на 35 348,83 лв. е изплатена като дивидент на В. Л. на законно и годно основание, като видно от приложените документи към настоящия отговор(ГФО, счетоводни справки, доказателства за платени данъци и др.) се установява безспорно, че дружеството е имало достатъчно наличност да бъдат изплатени дивиденти, след като първоначално бъдат отделени паричните средства представляващи стойността на дружествените дялове в съответствие с изготвените междинни счетоводни баланси по реда на чл. 125 от ТЗ: видно от публикуваните ГФО за 2015г., раздел Собствен капитал нараства от 148 хил. през 2014 на 194 хил. през 2015г. Затова счита, че В. Л. не е получил нещо без основание, или на отпаднало основание, нито се е обогатил за сметка на дружеството, в което е участвал като съдружник наравно с кредиторите по несъстоятелността. Във връзка с твърдението, че кредиторите Н. Д. и Р. Д. са получили лично и чрез своя наследодател И. Д. суми от дружеството без основание, счита, че те също дължат връщането им. В този смисъл прави възражение за прихващане на насрещното му вземане към получени от кредиторите и от ответника В. Л. до размера на по-малката сума и в случай че се разгледа предявения иск за сумата 35 348,83 лв. и го намерите за основателен и доказан по размер, то въз основа на изрично направеното възражение за прихващане моли да се приеме, че кредиторите по несъстоятелността също дължат суми на дружеството и да се извърши прихващане до размера на по-малката от двете насрещни еднородни парични задължения. С отговора са представени документи с искане за приемане като доказателства по делото.

В срока по чл. 372, ал. 1 ГПК ищецът не е подал допълнителна искова молба по отговора на ответника „МЕДИКОМ“ ООД - в несъстоятелност.

По допустимостта на исковата молба:

Главният иск с пр. осн. по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД и евентуалните искове с пр. осн. чл. 647, ал.1, т.т. 1 и 6 от ТЗ са предявени от лице със самостоятелна процесуална легитимация на ищец – синдикът на МЕДИКОМ ООД - в несъстоятелност, като исковите са предявени в установения в закона преклузивен едногодишен срок по чл. 649, ал. 1 ТЗ от открИ.е на производството по несъстоятелност на МЕДИКОМ ООД /с Решение № 39 от 14.12.2021 г. на Окръжен съд - Перник по т.д. № 53/2021 г./, включително срокът се счита спазен и по отношение на ответника МЕДИКОМ ООД, съгласно чл. 129, ал. 5 ГПК, доколкото длъжникът и третото лице – приобретател, адресат на плащането или на учреденото обезпечение - страните по относително недействителната сделка или действие имат съвместна проц. легитимация, при наличие на задължително другарство между тях, т.е. не се касае за изменение на иска по чл. 228, ал. 3 ГПК. Кондикционният иск на синдика с пр. осн. чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД, също е допустим - предвид характера на този осъдителен иск като "обусловен", според терминологията на чл. 649, ал. 2 ТЗ. Въведените с отговора на ответниците възражения, че атакуваните за относително недействителни правни сделки и действия са извършени извън рамките на посочените в чл. 647, ал.1, т.т. 1 и 6 от ТЗ срокове, респ. че са осъществени извън рамките на общата 5-годишна погасителна давност за

конститутивната претенция, касаят въпроси, по които изводите във всички случаи се правят при спазване на процесуалните правила за събиране и преценка на доказателствата и са относими към основателността на исквете, а не към тяхната допустимост и следователно съдът следва да се произнесе в решението, разрешавайки спора по същество. Предвид това съдът приема, че исквата молба е допустима.

Доказателствена тежест:

Предмет на доказване от ищеца по главния иск по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД е: имуществено увреждане на кредиторите на масата на несъстоятелността, изразяващо се в намаляване на нейното съдържание като пряка последица от разпоредителни сделки и действия от страна на ответника-длъжник МЕДИКОМ ООД с негово имущество или създаване на опасност от такова увреждане; вземането е възникнало преди извършването на атакуваната с иска по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД разпоредителни сделки и действия - като датата на възникване на вземането по смисъла на чл. 135, ал. 3 ЗЗД следва да се определи не според вземанията на отделни кредитори, а според определената от съда начална дата на неплатежеспособност (чл. 630, ал. 1, т. 1 ТЗ); длъжникът е знаел за увреждането на кредиторите на масата на несъстоятелността при разпоредителни сделки и действия в полза на третото лице-ответник В. Л. и третото лице да е знаело също за увреждането на кредитора /когато предмет на относителна недействителност е възмездно правно действие/. Предпоставките за прилагане на оборимата презумпцията по чл. 649, ал. 4 ТЗ, във вр. чл. 135, ал. 2 от ЗЗД се доказват от ищеца чрез доказване отношения между длъжника-ответник МЕДИКОМ ООД и ответника В. Л. на свързани лица по см. на § 1, ал. 1, т. 4 и 5 от ДР на ТЗ.

Фактическият състав на недействителността по чл. 647 ТЗ независимо за коя от т.1 до т.6 се отнася, изисква ищецът да докаже следната база от факти: имуществено увреждане на кредиторите на масата на несъстоятелността, изразяващо се в намаляване на нейното съдържание като пряка последица от разпоредителни сделки и действия от страна на ответника-длъжник МЕДИКОМ ООД с негово имущество или създаване на опасност от такова увреждане в посочените в т. 1 - 6 срокове преди подаване на молбата по чл. 625 ТЗ. За основателността на претенциите към тези факти в тежест на ищеца е да докаже и че: По евентуалния иск с правно основание чл. 647, ал. 1, т. 1 ТЗ - сключване на безвъзмездна сделка от длъжника в тригодишния период преди подаване на молбата по чл. 625 ТЗ с насрещна страна, имаща качеството свързано с длъжника лице; По евентуалния иск с правно основание чл. 647, ал.1, т.6 от ТЗ - сключване на сделка от длъжника в двугодишния период преди подаване на молбата по чл. 625 ТЗ с насрещна страна, имаща качеството свързано с длъжника лице и увреждащ характер на сделката спрямо кредиторите на несъстоятелността. В хипотезата на чл. 647, ал. 1, т. 6 ТЗ не е необходимо увреждането да бъде съществено.

Ответниците следва да ангажират доказателства оборващи твърденията от ищеца обстоятелства за наличието на елементите от правопораждащите по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД и чл. 647, ал.1, т.т. 1 и 6 от ТЗ фактически състав, включително и направените в срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК правоизключващи или правопогасяващи

възражения, че атакуваните за относително недействителни правни сделки и действия са извършени извън рамките на посочените в чл. 647, ал.1, т.т. 1 и 6 от ТЗ срокове преди подаване на молбата по чл. 625 ТЗ, респ. че са осъществени извън рамките на общата 5-годишна погасителна давност за конститутивната претенция по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД.

По възражението на ответника В. Л. за прихващане последният следва да докаже материалноправните предпоставки на чл. 645 ТЗ за прихващане - съществуването на две насрещни и еднородни задължения, двете задължения следва да са възникнали преди датата на решението за откритие на производството по несъстоятелност, изискуемостта на вземането на кредитора е настъпила преди или в хода на производството по несъстоятелност, като легитимиран да отправи изявление за прихващане е кредиторът, т.е. лице което е предявило вземанията си в производството по несъстоятелност и изявлението де е отправено до синдика.

По доказателствените искания:

Представените с отговора на ответника „МЕДИКОМ“ ООД - в несъстоятелност документи са допустими и относими и следва да бъдат приети като доказателства по делото.

Както се посочи по-горе с определение № 93/03.05.2023г. по реда на чл. 374 ГПК са приети като доказателства по делото документите, представени с исковата молба и с отговора от ответника В. Л. на исковата молба, подробно описани в същите; допуснати са исканите от страните допустими и относими доказателства, като е уважено искането на ищеца по чл. 190 ГПК и на ответника да се изиска гр.д.№ 16787/2021 г. на СРС, 48-ми състав, както и съдът служебно е допуснал съдебно -икономическа експертиза за изследване на основанието за изплащане и размера на процесните парични средства, които ответникът В. Л. е получил от ответника МЕДИКОМ ООД. Ето защо и поради заявеното от новоконституирания ответник „МЕДИКОМ“ ООД - в несъстоятелност, че не възражава по приетите по делото представените към исковата молба и отговора на „В. Л. писмени доказателства /с изключение приемането на заключението по т.д.№ 208/2022 г. на САС/ и по чл. 190 ГПК, както и по служебно допуснатата от съда съдебно -икономическа експертиза /допусната служебно именно и заради това, че приложеното към исковата молба експертно заключение е по друго дело и съгласно принципа по чл. 11 ГПК за устност и непосредственост, респ. процесуалните правила за събиране и преценка на доказателствата по настоящото дело не може да се преценява като експертиза по настоящото дело/, то не се налага повторното им приемане и прилагане като доказателства по делото, съответно - повторно допускане на експертизата.

Предвид гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като доказателства по делото документите, представени с отговора на исковата молба на ответника „МЕДИКОМ“ ООД - в несъстоятелност, подробно описани в

същия.

ИЗГОТВЯ проект за доклад по делото така, както е посочено в мотивите на определението като УКАЗВА на страните, че мотивната част на настоящото определение има характер на проект за доклад по делото по смисъла на чл. 374, ал. 2 от ГПК, който при липса на твърдения за нови факти и обстоятелства в насроченото открито съдебно заседание може да бъде обявен за окончателен доклад по делото по реда на чл. 375, ал. 1 от ГПК.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на 15.11.2023 г. от 13,00 часа, за когато да се призоват страните и вещото лице, като на страните им се връчи препис от настоящото определение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____